یا ایها الناس اتقوا ربکم ان زلزلة الساعة شیء عظیم

دربیان آن نشانیها که تا سال یکهزار و دو صد و نود از هجرت نبوی بعون خالق کون کتاب مستطاب مسمی بہ

آثار القیامة فی حجج الکرامة

معتقد ناشر آثار محمدیه ناصر اخبار احمدیه

بعهد دولت و مهد سعادت جناب نواب شاهجهان بیگم صاحبه والیه عالیه ریاست بهوپال دام اقبالها باهتمام راجی غفران محمد عبد المجید خان

در مطبع شاهجهانی واقع بلدهٔ بهوپال حلیهٔ انطباع پوشید

تا تمام الف انتهی چنین عیسی آمده او را بکشد گویم این تاریخ هم از قبیل مکاشفه تواریخ ظهور مهدیست و حاله کحاله و یعقوب بن اسحق
کندی گفته حروف عربیه غیر معجمه یعنی مفاتح سور قران جمله عدد ش هفتصد و چهل و سه سال میشود و هفت سال از ان جا
رهست باز در وقت نماز عصر فرود آید و دنیا درست شود و گوسفند با گرگ تماشاه کنند بعده باقی ماند ملک عجم بعد اسلام
ایشان با عیسی علیه السلام یکصد و شصت سال بعدد حروف معجم که ق ی ن باشد و دولت عدل منجمله آن چهل
سال ست انتهی و ابن ابی واطیل گفته نزول عیسی یکون فی وقت صلوة العصر من الیوم المحمدی حین تمضی ثلاثة ارباعه انتهی
و کندی در کتاب جفر که در ان ذکر قرانات کرده گفته که چون قران تا ثور برراس حضنج برسد مراد ششصد و نود و هشت سال
از هجرت ست چه ضاد نزد مغاربه نود باشد و صاد شصت قاله نصر عیسی علیه السلام نزول فرماید و حکم کند میان زمین ما دامیکه
خدا خواهد گویم این تاریخ با زیادت سنین کثیره بران گذشته و عیسی نزول نموده پس این کشف صحیح نیفتاده بعده گفته که در
حدیث آمده ینزل عند المنارة البیضاء شرقی دمشق بین مهرودتین یعنی حلتین مزعفرتین صفراوتین ممصرتین واضعا کفیه علی
اجنحة الملکین له لمة کانما خرج من دیماس اذا طاطأ راسه قطر و اذا رفعه تحدر منه جمان کاللؤلؤ کثیر خیلان الوجه و در حدیث
دیگر ست مرفوع امر بوع الخلق والی البیاض والحمرة و فی آخره انه یتزوج فی الغرب الغرب لوالبادیة یرید انه یتزوج منها و تلد
زوجته انتهی گویم این احادیث در بیان حلیه حلیه موسی علیه السلام گذشته لیکن در ان لفظ کثیر خیلان الوجه نیست یعنی بر روی
مبارک وی خالهای بسیار باشد و همچنین ذکر تزوج در غرب نیامده و اما مدت وی پس نزد طبرانی و ابن عساکر از ابوهریره مرویست
که فرمود آنحضرت صلعم ینزل عیسی بن مریم فیمکث فی الارض اربعین سنة یعنی چهل سال در زمین بماند و نزد ابن ابی شیبه
و احمد و ابی داود و ابن جریر و ابن حبان از ابوهریره آمده که انه یمکث اربعین سنة ثم یتوفی و یصلی علیه المسلمون و یدفنونه
عند نبینا صلعم یعنی بعده وفات یابد و مسلمانان بروی نماز گذارند و نزد رسول خدا صلعم دفن نمایند و عایشه گفته که گفت
رسول خدا صلعم ینزل عیسی بن مریم فیقتل الدجال ثم یمکث عیسی فی الارض اربعین سنة اماما عدلا و حکما مقسطا اخرجه
ابن ابی شیبه و احمد و ابو یعلی و ابن عساکر و هم احمد در زهد از ابوهریره روایت کرده که گفت یلبث عیسی بن مریم فی الارض
اربعین سنة لو یقول للبطحا سیلی عسلا لسالت و در روایتی چهل و پنج سال آمده و قلیل منافی کثیر نیست و شاید که روایت
اربعین بالغای کسر وارد شده و در روایتی نزد مسلم از ابن عمرو هفت سال آمده و در روایت ابن عباس نزد نعیم بن حماد
نوزده سال آمده و بعضی جمع کرده اند باینطور که وی وقت رفع بر آسمان سی و سه ساله بود و نازل شود و در هفت سال
پس این چهل سال شد و چون قلیل منافات ندارد با کثیر حاجت این جمع نیست گویم رفع او بعمر سی و سه سال زعم
نصاری ست چنانکه وهب بن منبه گفته و ثابت در احادیث نبویه رفع او بعمر یکصد و بست سال ست چنانکه طبرانی و حاکم
در مستدرک از عایشه آورده اند که قال فی مرضه الذی توفی فیه لفاطمة ان جبرئیل کان یعارضنی القران فی کل عام
مرة وانه عارضنی بالقران العام مرتین و اخبرنی انه لم یکن نبی الا عاش نصف الذی قبله و اخبرنی ان عیسی بن مریم عاش
عشرین و مائة سنة و لا ارانی الا ذاهبا علی راس الستین رجاله ثقات و له طرق و تمام بحث در مدت لبث وی در کتاب
الحدیث و شرح وی مذکور است و نیز چنین شک نیست که مکث اربعین عام ارجح ست و الله اعلم و نزد ابن جریر و ابن عساکر

از ابوہریرہ آوردہ کہ فرمود رسول خدا صلعم ینزل عیسی بن مریم فیقتل الخنزیر و یمحی الصلیب تجمع له الصلوة و یعطی المال حتی لا یقبل
و یضع الخراج و ینزل الروحاء فیحج منہا او یعتمر او یجمعہما یعنی جمع کردہ شود او را نماز و فرود آید بموضع روحاء و از انجا حج کند یا عمرہ
یا ہردو کند و ترجمہ بقیہ الفاظ حدیث مکرر گذشتہ و در روایتی نزد مسلم و ابن ابی شیبہ از وے آمدہ لیہلن عیسی بن مریم
بفج الروحاء بالحج او العمرة او لیثنیہما جمیعا یعنی اہلال کند عیسی از راہ روحاء برای حج یا عمرہ یا ہر دو کند فج بمعنی طریق ست
و روحاء مکانی ست مابین مدینہ طیبہ و وادی صفرا در راہ مکہ مکرمہ و ہم آن روی حاکم و صححہ و ابن عساکر روایت کردہ اند
لیہبطن ابن مریم حکما عدلا و اماما و لیسلکن فجا حاجا او معتمرا او لیاتین قبری حتی یسلم علی و لاردن علیہ علی قاری می گفتہ قولہ
لاردن ای ظاہرا و الا فہو صلعم یرد علی من یسلم باطنا کما فی حدیث ما من احد یسلم علی الا رد اللہ علی روحی حتی ارد علیہ فیفید الحدیث
الشریف بتخصیص عیسے بہذا المنصب المنیف فمن ادعی ہذا المعنی المبنی علی کمال الغنا من غیرہ من العلماء او المشائخ الکبراء فعلیہ بالبیان
انتہی گویم لفظ حدیث ہرگز افادہ ظاہر نمیکند مجرد وہم ست و در سلام ظاہر و جواب باطن کدام منفعت نیست کہ ضرورت این
احتمال باشد و اللہ اعلم ابوہریرہ گفتہ ای پسران برادر من اگر ببینید شما او را یعنی عیسے علیہ السلام را بگوئید کہ ابوہریرہ شما را
سلام میخواند و نیز حاکم از انس آوردہ کہ فرمود رسول خدا صلعم من ادرک منکم عیسے بن مریم فلیقرءہ منی السلام و ابوہریرہ گفتہ
فرمود رسول خدا صلعم انی لارجوان طال بی عمران القی عیسے بن مریم فان عجل بی موت فمن لقیہ منکم فلیقرءہ منی السلام اخرجہ
مسلم و احمد باسناد ین رجالہما رجال الصحیح علی قاری در شرح وے گفتہ فیہ تنبیہ نبیہ علی ان الاجمال کاف فی العقائد و انہ
ینبغی للمرء ان یتمنی رؤیة الانبیاء و الاصفیاء لما ترتب علیہا من الفوائد و انہ یتعین علی من ادرک عیسے علیہ السلام ان یبلغہ سلام
نبینا علیہ التحیة و الاکرام انتہی گویم در حدیث دیگر از ابوہریرہ مرفوعا آمدہ یوشک المسیح بن مریم ان ینزل حکما مقسطا فیقتل
الخنزیر و یکسر الصلیب و تکون الدعوة واحدة فاقرؤہ من رسول اللہ صلعم فلما حضرتہ الوفاة قال اقرؤہ عنی السلام اخرجہ
احمد باسناد فیہ کثیر بن زید و ثقہ احمد و جماعة و ضعفہ النسائی و غیرہ و بقیة رجالہ رجال الصحیح و بعضہ فی الصحیح کذا فی التوضیح
للشوکانی رح گویم این بندہ حرص تمام دارد کہ اگر زمانہ حضرت روح اللہ سلام اللہ علیہ را دریابم اول کسیکہ ابلاغ سلام نبوی کند
من باشم و اگر من ندریابم ہر کہ از اولاد و اخلاف من دریابد بر حرص تمام کند بر خواندن این سلام و ہم سلام این دو وافقا
بدل نزدیکت آنجناب می علیہ السلام برساند و پیشتر کلام درین سلام سنة الاسلام بر وجہ اتمام گذشتہ انجاکہ قول طاوس
شاگرد ابن عباس رض تمنای او بادراک زمانہ مہدی علیہ السلام ذکر کردہ ایم و باللہ التوفیق آنجا ہم وحشی رح جار طاوس تابعی
شدیم زنجا ہم آغوش تمنای ابوہریرہ صحابی گردیدیم ع یارب این آرزوی من چہ خوش ست ٭ تو بدین آرزو مرا برسان
و بالجملہ وارد شدہ کہ وی تزوج کند بعد نزول و او را اولاد شود باز بمیرد بمدینہ و شاید این سوت او و تزوج و زیارت
رسول خدا صلعم بعد شدہ و رفتہ او در بیت المقدس خواہد بود عبد اللہ بن سلام گفتہ مکتوب ست در توراة صفة محمد صلعم
و این کہ عیسے بن مریم مدفون شود با وی اخرجہ الترمذی و حسنہ ابن عساکر و بخاری در تاریخ خود و طبرانی و ابن عساکر
از ابن سلام آوردہ اند کہ یدفن عیسے بن مریم مع رسول اللہ صلعم و صاحبیہ فیکون قبرہ رابعا و بقاعی در سر الروح ذکر کردہ
کہ ابن المراعی در تاریخ مدینہ و ابن جوزی در منتظم از عبد اللہ بن عمر مرفوعا آوردہ اند کہ ینزل عیسے بن مریم الی الارض